

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXX. Reintegratio, seu nova erectio Conventus S. Laurentii in Terra Bonitii,
vulgariter Poggibonzi, ad favorem Congregationis Ilicetanæ Ordinis Erem-
S. Augustini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Quod maneat sub obedientia Ministri Generalis.

Baptistæ, seu Præses Capituli Apostolica auctoritate confirmet.

§. 7. Decernentes Provinciam de novo, ut dicitur, erectam tanquam veram, & legitimam ipsius Ordinis filiam sub obedientia, visitatione, & correctione Ministri Generalis illius pro tempore existentis perpetuò remanere, & in Capitulis generalibus, sicut cætera ejusdem Ordinis Provincia locum habere, tractari, amplecti, & debitis favoribus prosequi debere, illamque in celebrandis Capitulis Provincialibus, Congregationibus, electionibus, & aliis pariformiter, ac Provincia Sancti Joannis Baptistæ procedere, & ipsas ambas Provincias suis propriis tantummodò, non autem alienis Constitutionibus, & Ordinationibus regi, & gubernari perpetuò teneri.

Præfigit tempus Fratribus eligendi sibi Provinciam.

§. 8. Atque electionibus Ministri Provincialis Diffinitorum, & Custodis supradicti, ut præmittitur celebratis, & confirmatis dictus Minister Provincialis S. Joannis Baptistæ terminum sex mensium cunctis ipsius Provinciae Fratribus præfigat, intra quem ipsi alterutram ex ambabus Provinciis quam maluerint ad incolendum, & habitant. eligere possint, quo elapso nulli eorum locum, aut Provinciam amplius mutare sine utriusque Provincialis consensu in scriptis obtento, alio modo liceat.

Præfigit limites novæ Provinciae.

§. 9. Ejusdem autem novæ Provinciae B. Petri de Alcantara limites, & confines esse debere volumus Episcopatum Carthaginensem, Comitatum in Regno Murciae, Episcopatum Guadixensem, & Baza, Episcopatum Almeriensem, Archiepiscopatum Granatensem, Adelantatum de Cazorla, Abbatiam de Alcala, & Pliego, necnon partem Episcopatus Ghiennensis, scilicet ab ipsa Civitate Ghiennensi versus Biacensem, & Ubetensem, relinquendo aliam partem scilicet ab ipsa Civitate Ghiennensi usque ad Episcopatum Cordubensem; ita tamen ut nec Provincia noviter erecta, nec Provincia Sancti Didaci possit fundare Conventum in Civitate Ghiennensi, neque in ejus districtu, sed ipsa Civitas communis sit utrique Provinciae pro quaestuatione, prout inter partes ita conventum, & pactum exiit.

Decretum irritans.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Provinciae S. Joannis Baptistæ, ejusque Conventuum hujusmodi, & aliis quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. S. die 4. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Aug. 1659. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Reintegratio, seu nova erectio Conventus S. Laurentii in Terra Bonitii, vulgariter Poggibonzi, ad favorem Congregationis Ilicetanæ Ordinis Erem. S. Augustini.

LXX.

Conventus horum Fratrum non possunt occupari ab aliis Fratribus Discalceatis ejusdem Ordinis, nisi de consensu Prioris Generalis. Vide ad Constit. 21. Innoc. X. In his.

Venerabili fratri Episcopo Collen.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Edita A. D. 1662.

Ecclesiæ Catholicæ regimini, nullo licet meritum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam præpositi ab ea, quæ in Religionis, divinique cultus incrementum spiritualeque populorum consolationem, & animarum salutem cessura esse noscuntur, peculiare vigilantia nostræ curas libenter convertimus, officique nostri pastoralis partes propensa charitate desuper interponimus, prout pia Religiosorum Antistitem vota postulant, & Nos prudenti consultatione adhibita, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Ambrosius Landucci Episcopus Porphyrien. Sacarii nostri Apostolici Præfatus, qui in minoribus constitutus habitum per Fratres Ordinis Eremitarum S. August. gestari solitum suscepit, & professionem per eodem emitti consuevit expressè emisit regularem, quod cum Conventus S. Laurentii Fratrum Provinciae Pisanæ D. Ordinis in Terra Bonitii Poggibonzi vulgariter nuncupata Collen. Diocesis existens, cujus redditus certi, & incerti simul ad summam trecentorum sexaginta scutorum monetæ, vel circiter ascendeant, ante aliquot annos per finistram Superiorum illius temporis relationem vigore Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri, quæ incipit instaurandæ & c. suppressus fuisset, ordinatum fuit, attento quòd dicta Terra Missarum, & Confessoriorum penuria laborat, ut Ecclesiæ ejusdem Conventus sic suppressi, in parochialem cum assignatione partis curæ animarum parochiali Ecclesiæ Præposituræ nuncupatæ ejusdem Terræ, cui copia parochianorum multitudo suberat, incumbens, & in ipsa nova parochiali Ecclesia una Capellania, quam obtinens pro tempore Cappellanus Missam in eadem Ecclesia quotidie celebrare, illiusque Parochum in curâ animarum exercenda coadjuvare obligatus esset, respectivè erigerentur; & Parochus quidem centum, Capellano verò sexaginta scuta ad rationem septem librarum monetæ illarum partium pro quolibet scuto respectivè annuatim ex redditibus dicti Conventus suppressi assignarentur, residuum verò reddituum hujusmodi Seminario Ecclesiastico Collensi applicaretur. Quæ quantum quidem ad erectionem novæ parochialis Ecclesiæ, & Capellanæ hujusmodi attinet, executioni demandata fuerunt, eisdem Parochiali Ecclesia Francisco Mutii, & Capellania à primæva erectione vacantiibus Joanni Dominico Scachi Presbyteris illarum partium dilectis filiis cum assignatione jam dicta respectivè collatis: applicatio verò residui dictorum reddituum prædicto Seminario facienda hactenus mansit in suspensio.

Motiva.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, quidam Conventus sub titulo, seu invocatione Sancti Antonii Fratrum Congregationis Ilicetanæ d. Ordinis, cujus fructus, redditus, & proventus certi, & incerti simul computati ad quadringenta, vel circiter scuta paria annuatim

ascen-

ascendunt, circiter trium miliarium intervallo à prædicta Terra distans reperitur, qui si supprimeretur, illiusque redditus prædicto Conventui S. Laurentii suppresso applicarentur, idem Conventus S. Laurentii reintegrari, seu de novo erigi posset, atque ita memoratæ Terræ, quæ populi frequentia, situsque amenitate inter alias conspicua existit, decori, illiusque Civium, & Incolarum, qui per suppressionem d. Conventus S. Laurentii ope, operaque illius Fratrum destituti, notabilia incommoda passi sunt, spirituali consolationi, & utilitati per opportunè consulatur, & illic, sicut ante suppressionem huiusmodi fiebat, divina officia celebrarentur, Sacramenta Ecclesiæ frequentarentur, prædicationes verbi Dei ad populum haberentur, necnon processiones, aliæque piæ, & devotæ functiones exercerentur.

§. 3. Cumque dilecti filii Superiores memoratorum Ordinis, & Congregationis suppressioni d. Conventus S. Antonii, quantum ad eos spectat, consentiant, prædicti verò Franciscus, & Joannes Dominicus suas parochialem Ecclesiam, & Capellaniam supradictas respectivè resignare libere parati sint; si eorum indemnitati per infrascriptarum pensionum, seu præstationum annuarum assignationem provideatur. Nobis propterea prædictus Ambrosius, Episcopus, necnon dilecti filii Universitas, & homines dictæ Terræ Bonitii humiliter supplicari fecerunt; ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur pio, & religioso ejusdem Ambrosii Episcopi desiderio quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ipsumque Ambrosium Episcopum, ac Universitatem, & homines prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon erectionum, & institutionum novæ parochialis Ecclesiæ, & Capellanæ huiusmodi, ac d. Conventus S. Antonii tenores, & alia quæcumque etiam specialem, & individuum mentionem, & expressionem requirunt præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & specificatis habentes huiusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentibus committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, prædictum Conventum Sancti Antonii ejusque titulum, conventualitatem, ac dignitates, ministeria, munera, & officia regularia quæcumque, necnon titulos beneficiales, & collativos dictæ parochialis Ecclesiæ S. Laurentii, & Capellanæ sicut præmittitur erectarum (facta tamen prius per memoratos Franciscum, & Joannem Dominicum respectivè ipsarum parochialis Ecclesiæ, & Capellanæ in manibus tuis libera, & spontanea cessione, & resignatione) auctoritate nostra Apostolica perpetuò suppressas, & extinguas, ac in supradicta Terra Bonitii prædictum Conventum S. Laurentii sicut præmittitur suppressum, ad statum Conventus restituas, & reintegres, seu de novo in Conventum Fratrum dictæ Congregationis Illicitanæ Ordinis prædicti, in quo de præsentibus quidem octo fratres, nempe quinque Presbyteri, unus Clericus professus, & duo Laici, seu Conversi, post mortem verò dictorum Francisci, & Joannis Dominici duodecim, videlicet octo Presbyteri, duo Clerici professi, & duo Laici, seu Conversi fratres Congregationis, & Ordinis huiusmodi degere, & commorari debeant, ea lege, ut iidem Fratres donec ad numerum duodenarium pervenerint tuæ, & pro tempore existentis Ordinarii Collen. jurisdictioni subiaceant, ipsique Fratres divina of-

ficia celebrent, aliæque spiritualia exercitia juxta eorum institutum obeant, & peragant in Ecclesia ejusdem Conventus Sancti Laurentii: quæ licet titulus, parochialis in ea suppressus, & extinctus sit, nihilominus curata remaneat, & in ea curæ animarum exercitium continuetur, ipsaque cura animarum ab aliquo Fratre d. Ordinis per Diffinitorium prædictæ Congregationis Illicitanæ tempore illius Capituli, vel Dietæ intermedie, extra Capitulum verò, seu Dietam huiusmodi, per Vicarium Generalem ejusdem Congregationis pro tempore existentem ad hunc effectum eligendo, seu deputando, ac antequam administrationem, curæ animarum huiusmodi gerat, ad illam à te, seu pro tempore existente Ordinario Collen. approbando exerceri debeat, dicta auctoritate itidem perpetuò erigas, & instituas.

§. 5. Præterea eidem Conventui S. Laurentii sic reintegrato, seu de novo erecto, pro illius dote, ac Prioris, & Fratrum in eo pro tempore dependentium sustentatione, eorumque illis incumbendum supportatione, omnia, & singula prædictis Parocho, & Capellano assignata, ac supradicto Seminario applicari ordinata, ut præfertur, & alia quæcumque bona mobilia, & immobilia, proprietates, census, redditus, proventus, obventiones, emolumenta, actiones, & jura, aliavè quælibet tam ad ipsum Conventum S. Laurentii, illiusque Ecclesiam, quam ad supradictum Conventum Sancti Antonii à te supprimendum, & extinguendum quomodocumque, & qualitercumque respectivè spectantia, & pertinentia, ubicumque locorum existentia, ac illis in futurum quandocumque, tam in ultima voluntate, quam inter vivos, & aliàs quomodolibet elargienda, eroganda, donanda, & assignanda ex nunc, pro ut ex tunc; postquam elargita, erogata, donata, & assignata fuerint, ita ut liceat eidem Priori, & Fratribus illorum omnium, & singulorum corporalem, realem, & actualem possessionem, & quasi possessionem per se, vel alium, seu alios suo, & dicti Conventus S. Laurentii nominibus propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque redditus, proventus, & emolumenta ex illis provenientia quæcumque ac elemosynas ipsis eorumque Conventui huiusmodi pro tempore factas, recipere, percipere, exigere, levare, locare, arrendare, recuperare, ac in suos communes usus, necessitates, & utilitatem, onerumque huiusmodi adimplementum convertere, & erogare, Diocesani loci, seu cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate prædicta pariter perpetuò applices, assignes, & appropries, dictumque Conventum S. Antonii postquam sic, ut præfertur suppressus, & extinctus fuerit, membrum, & Grangiam ejusdem Conventus S. Laurentii remanere debere, ipsius verò Conventus S. Laurentii Priorem, & Fratres Missas, & Anniversaria ad quæ Fratres d. Conventus S. Antonii ex legatis piis, aut aliàs quomodolibet tenebantur, in Ecclesia ipsius Conventus S. Antonii, ita facta Missarum huiusmodi distributione, ut saltem singulis diebus Dominicis, & festis de præcepto una Missa inibi celebraretur, per Fratres ejusdem Conventus S. Laurentii pro tempore existentes, qui tamen hac occasione extra Conventum huiusmodi non pernoctent, vel aliquem Presbyterum sacularem, eorum arbitrio quoties ipsis placuerit deputandum, celebrari, & adimpleri facere perpetuò teneri, & obligatos fore dicta auctoritate decernas, & declares.

§. 6. Ad hæc eidem Conventui S. Laurentii sic reintegrato, seu de novo erecto, illiusque Ecclesiæ, ac Priori, & Fratribus pro tempore existentibus, necnon quibuscumque Christi fidelibus eandem Ecclesiam pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, &

Cura animarum exercetur ab aliquo Fratre.

Suppressio
Conventus
S. Antonii.

Reintegratio
prout in
Rub.

indulgentiis, etiam illis, quibus ante ipsius Conventus suppressionem, mediante Confraternitate Cinctorum, sive de Centurati, vulgariter vocata, in Ecclesia huiusmodi erecta, gaudebant, aliisque gratis universis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alii Conventus Congregationis, & Ordinis prædictorum, illorumque Priores, & fratres de iure, usu, consuetudine, & aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quovis modo in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æquè principaliter, & pariformiter, ac absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Pensiones.

§. 7. Ac demum memoratis Francisco quidem unam octuaginta quatuor, Joanni Dominico vero alteram pensiones, seu præstationes annuas triginta scutorum monete dictarum partium super omnibus, & singulis bonis, redditibus, & proventus d. Conventus S. Laurentii per eos quoad vixerint percipiendas, exigendas, levandas, ac in eorum usus, & utilitatem convertendas, eisque per Priorem, & Fratres ipsius Conventus S. Laurentii pro tempore existentes annis singulis pro una in Nativitatis, & pro altera mediocritatis pensionum, seu præstationum annuarum huiusmodi in Annuntiationis B. Mariæ Virginis festivitatis respectuè perfolvendas; itaut pro dictis pensionibus, seu præstationibus annuis sic eisdem Francisco, & Joanni Dominico respectuè solvendis omnia, & singula bona d. Conventus S. Laurentii specialiter obligata, & hypothecata sint, auctoritate prædicta reserves, constituas, & assignes: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus, & impartimur.

Decretum irritans.

§. 8. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta, ac inde legitime securura quacumque, nullo unquam tempore sub quibusvis similibus, vel dissimilibus restitutionum, reintegrationum, erectionum, suppressionum, & extinctionum, applicationum, assignationum, & appropriationum, etiam effectum nondum fortitarum, ac indultorum, aliarumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, vel aliis contrariis dispositionibus etiam per quacumque literas, & Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ Regulas, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam per Nos, & quoscumque Successores nostros Romanos Pontifices, etiam in crastinum cujuslibet eorum assumptionis ad summi Apostolatus apicem, ac Sedem Apostolicam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet pro tempore factis, & concessis comprehendendi, aut comprehensas, & comprehensa censeferi, sed semper ab illis exceptas, & exceptas, ac quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, necnon restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam de novo sub quacumque posteriore data per Priorem, & Fratres d. Conventus S. Laurentii pro tempore existentes eligenda concessas, & concessa, firmaque valida, & efficacia existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quodocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respectuè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri.

§. 9. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeferi, atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, & alios quoslibet quacumque auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quan-

documque functionarios, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac de non concedendis Indulgentiis ad instar, & quatenus opus sit de perpetuis suppressionibus, unionibus, & applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis verò valore, necnon de præstando consensu in pensionibus, seu illarum reservatione, aliisque nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis tam hætenus editis, quam in posterum quodocumque edendis, ac Lateranen. Consilii novissimi celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus à jure expressis fieri prohiben., aliisque Apostolicis, ac in universalibus provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Testatorum, etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac prædictorum Ordini, Congregationis, Conventuum, Ecclesiarum, & Seminariorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordini, Congregationi, Conventibus, Ecclesiis, & Seminario, illorumque Superioribus, administratoribus, Fratribus, & personis quibuscumque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium, præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis.

§. 11. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis, ac exactè servatis, & specificatis respectuè habentes illis alias in suo robore permanentis ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Pontificatus die 8. Augusti 1662. Pontificatus Nostri Anno octavo.

Dat. P. An. 8.
die 8. Aug.

Indultum, ut Complutensis Academia recitare possit officium S. Thomæ de Villanova sub ritu dup. 2. classis cum octava.

LXXI.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita A. D.
1659.

Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet, Sacra Rituum Congregatio Reçtoris Collegialium majorum Collegii Sancti Ildephonsi, ac aliorum Universitatis Studii generalis Oppidi Complutensis Toletanæ Dioceseos in Sanctum Thomam de Villanova Archiepiscopum Valentinum piis votis benignè inclinata, quod ibidem adipiscendis facultatibus, iisdemque mox gradu decoratus interpretandis, ac edifferen-

Motiva.

dis